

ကထိန်အနုမောဒနာ ဒေသနာ

စေတနာဆုံးပါး

ဘုန်းကြီးတို့ ဒါယကာ ဒါယိကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေ ယနေ့မှာ ကထိန်စီဝရဒါနတည်းဟူသော ကောင်းမှုတွေကို ပြုလုပ်ကြတယ်။ ဒီ ဒါနကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းဖို့ရန် ဘုန်းကြီးတို့ ဒါယကာဒါယိကာမတွေ ဘယ်အချိန်က စပြီးတော့ အားထုတ်နေကြသလဲဆိုတော့ သီတင်းခါလ မကျွတ်ခင်ထိကဖြစ်ပါတယ်။

ပန်းရွှေရုံတောရတသင်တိုက်အတွင်းမှာ ဒီနှစ် သီတင်းဆုံး ဝါကပ် တော်မူကြတဲ့ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ ဝါကျွတ်ရင်ဖြင့် တို့တတွေတော့ ကထိန်စီဝရဒါနကြီးကို ပြုရဆုံးမယ်-လို့ ဝါမကျွတ်ခင်ကပင် ကြိုတင်ပြီး တော့ ပုဗ္ဗစေတနာလေးတွေ ဖြစ်နေကြပါတယ်။

အဲဒီ စေတနာလေးဟာ သံဃိကဒါနစေတနာပဲ။ အလှူနိမ့် ဗွန် ဖြုတ်တဲ့စေတနာ၊ အင်မတန်မှ တန်ဖိုးရှိတဲ့စေတနာ။ သံဃာတော်အရှင် မြတ်တွေအပေါ်မှာ အာရုံကျရောက်ပြီးတော့ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့စေတနာဖြစ်လို့ သံဃိကဒါနစေတနာလို့ ခေါ်ရပါတယ်။ ရှေ့မဆွဲကပင် ဒီ စေတနာလေး တွေ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါကို ပုဗ္ဗစေတနာလို့ခေါ်တယ်။

ယခုလို လှူဒါန်းဆက်ကပ်နေဆဲ အချိန်လေးမှာလဲပဲ လှူဧည့် ဝတ္ထုတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ ကျေနပ်နေကြတယ်။ ဝမ်းသာနေကြတယ်။

ကြည်နူးပူတွေ ဖြစ်ပေါ်နေကြတယ်၊ ဒါက မုဉ္ဇူစေတနာ။

တန်ဖိုးရှိတဲ့စေတနာတွေ နှလုံးသားထဲမှာ လောက၊ခေါသ၊
မောဟ တဲ့ အကုသိုလ်အညစ်အကြေးတွေ တင်းစင်နေတယ်၊ သံယိုကဒါန
ကုသိုလ်စေတနာတွေသာ ဖြစ်နေကြတယ်။ အဖိုးတန်တဲ့စေတနာတွေပါပဲ။

လူဒါန်းလို့ ပြီးမြောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ကော၊ တို့အတွက်
တစ်နှစ်တာတော့ ကထိနစီဝရဒါနကောင်းမှုကြီးကို ပြုလုပ်လိုက်ရပြီ-လို့
မိမိတို့ ပြုပြီးတဲ့ ကုသိုလ်တွေကို ပြန်ပြီးတော့ ဆင်ခြင်တယ်။ ဆင်ခြင်မိ
တိုင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေကြမယ်၊ ဒါကိုတော့ အပရစေတနာလို့
ခေါ်ပါတယ်။

အဖိုးတန်ဆုံးစေတနာ

ယခုလို မဂ္ဂုဇင်မှာလည်းကောင်း၊ လူ့ဆိကမှာလည်းကောင်း၊
လူဒါန်းပြီးနောက်လည်းကောင်း၊ စေတနာတွေ ဖြစ်ပြီးတော့နေကြရတာ၊
အင်မတန်မှ တန်ဖိုးရှိတဲ့ စေတနာတွေပဲ-တဲ့။ သံယိုကဒါနစေတနာတွေ
လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်ပေါ်တဲ့ စေတနာဟာ ဘယ်လောက်အထိ
အကျိုးကြီးသလဲဆိုတော့ -

- ဧတုန္တုဗ္ဗိစ ဒီပါနံ ၊ ဣဿရံ ယောစ ကာရယော။
- ဧကီဿာ ပူဇနာယေတံ ၊ ကလံ နာဂ္ဂတိ သောဋ္ဌသီ။

ဂိတုဗျာဓိတ်
၁၆၂

ယော-အကြင်အမျိုးကောင်းသားအမျိုးကောင်းသမီးသည် ၎င်း-
ဤလောက၌၊ ဧတုန္တုဗ္ဗိစ ဒီပါနံ-ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းလုံးကိုလည်း
ဣဿရံ-အဖိုးရခြင်းကို၊ ကာရယော-ပြုနိုင်ရာ၏၊ ဧတံ-ထို ကြောမင်း
ကြီး၏ စည်းစိမ်ရတနာ၏ အဖိုးတန်ခြင်းသည်။ ဧကီဿာ-တစ်ခုသော၊
ပူဇနာယ-ပူဇော်ခြင်း၏၊ ဝါ-ပူဇော်ခြင်း ကုသိုလ်စေတနာ၏၊ သောဋ္ဌသီ
ကလံ-တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်ကို၊ ဝါ-နှစ်ရာငါးဆယ်ခြောက်စိတ် တစ်စိတ်
ဖိုးကို၊ နာဂ္ဂတိ၊ န အဂ္ဂတိ-အဖိုး မထိုက်ပါပေ။

ဒါယကာ ဒါယိကာမအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့မှာ ကထိနဒါန
ကောင်းမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သံယိုကဒါနစေတနာတွေသည်
လေးကျွန်းလုံးကို အဖိုးရတဲ့ ကြောမင်းကြီး၊ ကြောရတနာကို -

ပိုင်ဆိုင်တဲ့ မင်းကြီး၊ စီးပွားချမ်းသာ ရတနာရွှေဓွေ အထွေထွေနဲ့ ပြည့်
 စုံနေတဲ့ မင်းကြီး၊ အဲဒီ ကြောမင်းကြီးရဲ့ ခြည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာတွေ
 ဟာ ဘုန်းကြီးတို့ ဒါယကာ ဒါယိကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့
 နှလုံးသားထဲမှာ တည်ရှိနေတဲ့ ကထိနစီဝရဒါန သံယိကစေတနာလေးရဲ့
 ဆာယိုခြောက်စိတ်စိတ်လို့ တစ်စိတ်ကိုတောင်မပီဘူး-တဲ့။ ကြောမင်းကြီးရဲ့
 ခြည်းစိမ်ရတနာတွေထက် ကထိနစီဝရဒါန ကောင်းမှုစေတနာက သာလွန်
 နေတယ်။ ဘယ်လောက်တန်ဖိုးကြီးသလဲ၊ သိပ်ပြီးတော့ ဝမ်းမြောက်ဖို့
 ကောင်းလှတယ်။ ဒါ သံယိကဒါနစေတနာရဲ့ ထူးမြတ်လွန်ကဲပုံပါပဲ။

အဲဒီလောက် တန်ဖိုးကြီးတဲ့စေတနာတွေ တို့ဒါယကာ ဒါယိကာမ
 အပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေမှာ ဖြစ်ပေါ်နေကြရပြီး မလှစင်ထိက
 ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ကြတာ၊ ယခုလို လှဆီဓဇာမှာလဲ ဖြစ်နေကြတယ်။ လူ
 ဒါန်းပြီးနောက်လဲ ဖြစ်ပေါ်နေကြဆုံးမှာပဲ။ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဖြစ်ပေါ်နေလေ
 ကောင်းလေပဲ။

ဒီလို သံယိကဒါနစေတနာတွေ ဖြစ်ပေါ်နေတိုင်းမှာ လောဘ၊
 ဒေါသ၊မောဟ တို့ ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေ ကင်းစင်ပြီးတော့နေ
 မယ်၊ စိတ်တွေ ဖြူစင်ပြီးတော့ နေမယ်၊ ဖြူစင်နေသမျှကာလပတ်လုံး
 ကုသိုလ်တွေဖြစ်နေကြမယ်ပေါ့။ အဲဒီ ကုသိုလ်စေတနာဟာ ကြောမင်းကြီး
 ရဲ့ ခြည်းစိမ်ထက် မြတ်တယ်-တဲ့။

က-ကထိနစီဝရဒါနစေတနာရဲ့ အဖိုးတန်ပုံ၊ တန်ဖိုးကြီးမားပုံတွေ
 ကို သိရပါပြီ။

ကထိန်ဆိုတာ

ဒီနေ့ ဘာကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နေကြတာလဲဆိုတော့ ကထိန်ကိစ္စ
 ကို ဆောင်ရွက်နေကြတာဖြစ်တယ်။ "ကထိန်"တဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ကထိန်လို့
 ခေါ်သလဲဆိုတော့ *griha-kṛi* *estit* *griha*
griha-kṛi *estit* *griha*

ဂုဋ္ဌါဒီဟိ၊ ကထိယတေ သီလာယတေ ပသံသီယတေ **ဂုဋ္ဌါဒီဟိ**။

ဂုဋ္ဌါဒီဟိ-ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ကထိယ
 တေ သီလာယတေ ပသံသီယတေ-ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ၊ မြတ်ပေစွ
 မြတ်ပေစွ-ဟူ၍ ချမ်းအပ်၏။ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ကထိန်-ကထိန်မည်၏။

ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတွေက တို့ပရိသတ်ကြီး ယနေ့ ပြုလုပ်တဲ့ ကထိနစီဝရဒါနကောင်းမှုကို ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ မြတ်ပေစွ မြတ်ပေစွလို့ ချီးမွမ်းအပ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ကထိနလို့ခေါ်တယ်။

ချီးမွမ်းခြင်းအကြောင်းသုံးချက်

ဒီတော့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီ ကထိနစီဝရဒါနကို အထူးဝိသေသပြုပြီး တော့ ချီးမွမ်းတော်မူရသလဲဆိုတော့၊ ချီးမွမ်းခြင်း၏ အကြောင်းအချက် သုံးချက်ရှိနေလို့ပါ။ ယနေ့ လူဒါန်းတဲ့ ကထိနစီဝရဒါနမျိုးသည် -

- ၁။ သံယီကဒါန ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
- ၂။ အထူး သံယီကဒါန ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
- ၃။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့၏ အာပတ်ကို သုတ်သင်နိုင်သော ဒါနဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။

ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတွေ အထူးဝိသေသပြု ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းဖြစ်တယ်-တဲ့။ ဒီဖြင့် ဒါနမျိုးတွေနဲ့ မတူဘူးပေါ့ နော်။

၁။ သံယီကဒါန ဖြစ်သောကြောင့်

ပထမအချက်က သံယီကဒါနဖြစ်လို့ ချီးမွမ်းတော်မူတာ ဖြစ်တယ်-တဲ့။

ကထိနကမ္မဝါစာကြတဲ့အခါ (ဣဒံ သံဃဿ ကထိနစီဝရံ ဥပ္ပန္နံ)လို့ ကမ္မဝါစာပါဠိထံမှာ ပါပါတယ်။ အဲဒီ အထံမှာ "သံဃဿ ဥပ္ပန္နံ"တဲ့။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များရဲ့ အထံမှာ ဖြစ်ပေါ်သွားတယ်-လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီကောင်းလေးကို ထောက်သောအားဖြင့် ကထိနဒါနကို သံယီကဒါနလို့ ဆိုနိုင်တာဖြစ်တယ်။ သံယီကထာကံနီးနဲ့သာ ကထိနခင်းလို့ ရတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုလဲ ပြပါတယ်။

ဒီလို သံယီကဒါနဖြစ်တာကြောင့် ကထိနစီဝရဒါနကို ဘုရားအစရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ ချီးမွမ်းခြင်းဖြစ်တယ်။

ပုဂ္ဂလိကဒါနထက် မြတ်နေလို့ ဒီ ကထိနစီဝရသံယီကဒါနကို အထူးဝိသေသပြု ချီးမွမ်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းပြောရမယ်ဆိုရင်၊ စတုဒိသာသံယိကသင်္ကန်းကို ဝေဖန်သလို သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေကိုလဲပဲ အဲဒီ စတုဒိသာသံယိက ဝေဖန်နည်းအတိုင်း ဝေဖန်ရသောကြောင့် ဒီ ကထိန်သင်္ကန်း ကထိနဒါနကို ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားခေတ် သူတော်ကောင်းတွေ မျိုးမွမ်းမြင်ဖြစ်တယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားက အရှင်အာနန္ဒာကို မိန့်ကြားခဲ့ဖူးတာတစ်ခု ရှိတယ်။

ပုဂံကပါ
ဒါပဲဟာပါ

“ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ငါဘုရားသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်း၊ ပရိယာယ်ဖြင့် အသိအခြား ပုဂ္ဂလိကဒါနထက် သံယိကဒါနကို မြင့်မြတ်တယ်လို့ ငါဘုရား ဟောကြားတော်မူတယ်။ ပုဂ္ဂလိကဒါနကို အကျိုးကြီးတယ်လို့ ငါဘုရား မဟောဘူး”တဲ့။

ဒါကိုအဓိကသုတ်တော်မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓမိန့်ကြားတော်မူထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အကျိုးကြီးတဲ့ ဒါနဖြစ်သောကြောင့် အကျိုးကြီးအောင် ဘုန်းကြီးတို့ ဒါယကာ ဒါယိကာမအပေါင်းသူတော်ကောင်းတွေ ဇောဇောက (မယ် ဘန္တေ သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခတော မောဓနတ္ထာယ ဣမံ ကထိနစီဝရံ သံဃဿ ဒေမ)လို့ ရွတ်ဆိုပြီးတော့ သံယိကအဖြစ်ဖြင့် လှူဒါန်းလိုက်ကြတယ်။ ဒီလို သံယိကဒါနအဖြစ်ဖြင့် လှူဒါန်းတဲ့ သင်္ကန်းမျိုးနဲ့သာ ကထိန်ခင်းလို့ရပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူဒါန်းတဲ့ သင်္ကန်းဖြင့် ကထိန်ခင်းလို့ မရဘူး။

ဒါပဲဟာပါ
ဒါပဲဟာပါ
မရဘူး

ဒီလို သံယိကဒါနဖြစ်လို့ မြတ်ဗုဒ္ဓက အကျိုးကြီးတယ်လို့ မျိုးမွမ်းတော်မူခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်
တောသံ သုဒိန္နံ သုဟုတံ သုယိန္တံ ၊ ယေ သံဃပုဒ္ဓိဿ ဒေန္တိ ဒါနံ ၊
သာ ဒက္ခိတာ သံဝဂတာ ပတိဋ္ဌာ ၊ မဟပူလာ လောကဝိဒ္ဓနဝတ္ထိတာ။

ယေ-အကြင် အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးတို့သည်၊ သံယိ-အရိယာသံဃာတော်အပေါင်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်၍၊ ဒါနံ-အလှူဒါနကို၊ ဒေန္တိ-သမ္ပုတိသံဃာ၌ ပေးလှူကြကုန်၏၊ တောသံ-ထို အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးတို့သည်၊ သုဒိန္နံ-ကောင်းစွာ လှူဒါန်းအပ်သည်မည်ပါပေ၏၊ သုဟုတံ-ကောင်းစွာ ပူဇော်သည် မည်ပါပေ၏၊ သုယိန္တံ-ကောင်းစွာ လှူဒါန်းအပ်သောအလှူကြီး မည်ပါပေ၏။

သံယောဇဉာ-သံယောဉ်းရောက်လျက်၊ မတိဋ္ဌာ-တည်သော သာ ဒါဂ္ဂိဇာ-
ထိုအရပ်ဒါနကို မဟာဗုဒ္ဓသာ-ဘုရားကြီး၏ ဟူ၍ သောကဓိဒူန-အရေရေ
သောတရားရောင်တို့သည်၊ ဝဏ္ဏိယာ-ဦးမွမ်းအပ်ပါသောနိဿယာဉ်း ။

သံယောကို လှူဒါန်းတဲ့ ဒါနသည် အကောင်းဆုံးဒါနဖြစ်တယ်။
အနုနိဗ္ဗာန်ဆုံး လှူဒါန်းမှုခေါ်ခြင်းမျိုးဖြစ်တယ်။ အကောင်းဆုံးသော အရူ
ကြီးလဲ ဖြစ်တယ်-တဲ့။ ထိုဒီလို ဘုရားအရေရေက ဦးမွမ်းအော်မူကြတယ်။
ဒါကြောင့် ဒါယကာ ခံယံကာမအပေါင်းတွေ ယနေ့ လှူဒါန်းတဲ့ အရူ
သည် သံဃိကအရူဖြစ်တယ်။ သံဃိကအရူဖြစ်ခြင်းကြောင့် အရေရေသော
ဘုရားရှင်တွေက အထူးဆုံး ကြွတ်ဆုံးဒါနဖြစ်တယ်လို့ ဦးမွမ်းအော်မူ
ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ သဘောကျထားရမယ် နော်။

၂။ အထူးသံဃိကဒါန ဖြစ်ကြောင်းကြောင့်

နောက်တစ်ခါ အရေရေသော ဘုရားရှင်တွေ ဦးမွမ်းကြောတာ
အထူးသံဃိကဒါနဖြစ်လို့-တဲ့။ သံဃိကဒါနတောင်မှ စီးနီးမဟုတ်ဘူး။
“အထူး” သံဃိကဒါန-တဲ့။ အထူးသံဃိကဒါနဆိုတဲ့နေရာမှာလဲ “ထူး”
ခြင်းအကြောင်းနှစ်မျက်စိဖြစ်တယ်။ ဘယ်လို “ထူး” နေပြန်သလဲ-

(က)အမျိုးကားလအားဖြင့် လှူဒါန်းရသော ဒါနဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း။

(ခ)ကထိန်နိဗ္ဗိတိသော သံဃာတော်တွေကို လှူဒါန်းရာ ဒါန
ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။

ဒီအကြောင်းနှစ်မျက်စိကြောင့် ထူးခြားတဲ့သံဃိကဒါန “ထူး” နေတဲ့
သံဃိကဒါနဖြစ်နေတယ်လို့ မှတ်ကြရမယ်။

-(က)အကြောင်း

ယနေ့ ကထိန်ဒါနမျိုးကို နေ့စဉ်နေ့စဉ် ပြုလုပ်လို့ မရဘူး။ ပြု
ရင်တဲ့အချိန် ကောက်ပြုလို့ မရပါဘူး။ မြတ်ဗုဒ္ဓက တစ်နှစ်မှ (သီတင်း
ကျွတ်လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့အထိ)-
တစ်လပဲ။ ဒီတစ်လအတွင်းမှာပဲ လှူဒါန်းလို့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကထိန်
ဒါနမျိုးဟာ ကာလဒါနလို့လဲခေါ်ပါတယ်။

ကထိန် (၂) နှစ်
၁၉၆၅ ခု၊
၅ - ၁၁ ရက်
ကထိန်

တစ်နှစ်မှ တစ်လ၊ တစ်လမှာလဲ တစ်ရက်၊ တစ်ရက်မှာလဲ တစ်ကျောင်းတည်း လှူလို့ရတယ်။ တစ်ကျောင်းမှာ တစ်ရက်ပဲလှူလို့ရတယ်။ တခြားဒါနတွေထက် မထူးခြားနေပေဘူးလား။ ထူးခြားနေတယ် ခုနက ဒီလို အချိန်ကာလအားဖြင့် လှူဒါန်းရသောဒါနဖြစ်လို့ ထူးခြားတဲ့ ဒါန ဖြစ်နေတဲ့အတွက်ကြောင့် ဘုရားအစရှိတဲ့သူတော်ကောင်းတွေ ချီးမွမ်း ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

-(၁) အကြောင်း

ခုတီယအနေနဲ့ အထူးသံဃိကဒါနဖြစ်နေပုံကို ကြည့်ရအောင်။ ဘယ်လို အထူးသံဃိကဖြစ်နေပြန်သလဲဆိုတော့- ဒီ ကထိန်ဝရပါနကို ယထာပေါဆို လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှစ၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်တစ်ရက် မဟာ ပဝါရဏာနေ့၌ ပုရိမဝါကျွတ်လို့ ဝါမကျိုးမပြတ်တဲ့ သံဃာတော်တွေသာ ဒီ ကထိန်သင်္ကန်းကို အလှူခံခွင့်ရှိတယ်။ ဝါကျိုးဝါပြတ်တဲ့သံဃာတွေ အလှူခံခွင့် မရှိပါဘူး။

အနုဇာနာမိ-ဘိက္ခုဝေ ဝဿဝုဋ္ဌာနံ ဘိက္ခုနံ ကထိန် အတ္ထုဇီတံ။

ဘိက္ခုဝေ-ဆွစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝဿဝုဋ္ဌာနံ-ဝါမထကုန်သော ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား၊ ကထိန်-ကထိန်ကို၊ အတ္ထုဇီတံ-ခင်းခြင်းငှာ၊ အနုဇာနာမိ-ဝါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏-လို့ မိန့်ထားပါတယ်။(ကထိန်ကွဉ်)

ဝါဆိုသံဃာ၊ ဝါမကျိုးပြတ်တဲ့ သံဃာတွေကိုသာ ကထိန်ခင်းခွင့် ပြုထားတယ်။ ကထိန်သင်္ကန်းလှူသူတွေကလဲ ဒီကထိန်ခင်းခွင့်ရှိတဲ့ ရဟန်း တော်တွေကိုသာ လှူဒါန်းလို့ရတယ်။ မထူးခြားနေပေဘူးလား။ ဒါကြောင့် ဒီကထိန်ဒါနကို ထူးခြားတဲ့ဒါနလို့ ပြောတာ။ ဒီလို ထူးခြားတဲ့ သံဃိက ဒါနဖြစ်နေလို့ ဘုရားအစရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ ကောင်းပေစွ ဖြတ်ပေစွ လို့ ချီးမွမ်းကြတာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါက ရိုးရိုးသံဃိကဒါန မဟုတ်၊ ထူးခြားတဲ့ သံဃိကဒါနဖြစ်နေပုံ နှစ်မျိုးပါပဲ။

၃။ အာပတ်ကို သူတော်သင်္ကန်းပေးသော ဒါနဖြစ်ခြင်းကြောင့်

နောက်တစ်ခါ သံဃာတော်အစုင့်ဖြတ်တွေ သင့်ရောက်နိုင်တဲ့

အာပတ်ကို သုတ်သင်ပေးနိုင်ခြင်းကြောင့် ကထိနနီဝရဒါနကို ဘုရားတော် သုတော်စောင်းတွေ အထူးပီပေါသပြုပြီးတော့ ချီးမွမ်းကြတယ်-တဲ့။

သံဃာတော်အစွင့်မြတ်များ သင့်ရောက်တဲ့ အာပတ်ကို သုတ်သင် နိုင်တဲ့ ဒါန-တဲ့။

ရဟန်းတော်တွေမှာ မြတ်စွာပညတ်ထားတဲ့ သိက္ခာပုဒ် အကျဉ်း အားဖြင့် နှစ်ရာနှစ်ဆယ် ခုနှစ်သွယ် ပေါ့။ အကျယ်အားဖြင့်တော့ ကုရေကိုး ထောင်ကျော်ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီ ပညတ်တော်တွေကို လွန်ကျွေးရင် ရဟန်း တော်တွေ အာပတ်သင့်တယ်။ ပညတ်တော်မူထားတဲ့ အဲဒီ သိက္ခာပုဒ် တော်တွေထဲက သိက္ခာပုဒ် (၅)ခုမှ ပိဋကတ်ကြမ်းခွင့် ရရှိနိုင်တယ်။

ထွန်ကြီးတို့ ဒါယကာ ဒါယိကာမအပေါင်း သုတော်စောင်းတွေ ယနေ့လူဒါန်းလိုက်တဲ့ ကထိနိသင်္ကန်းကို အလှူခံကြတဲ့ သံဃာတော်တွေ သည်း ဘုရားပညတ်ထားခဲ့တဲ့ သိက္ခာပုဒ်ငါးခုမှ လွတ်မြောက်ခွင့်ရှိသွား တယ်-တဲ့။ အကျိုးငါးပါး ရရှိနိုင်တယ် ပေါ့။ ဘယ်နေ့အထိ ရရှိနိုင်သလဲ၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့အထိ ငါးလတိုင်တိုင် လွတ်ငြိမ်းခွင့်ရနိုင်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော် ပညတ်တော်မူခဲ့တဲ့ သိက္ခာပုဒ်တော်တွေ၊ ပညတ် တော်တွေကို "အာဇာဒေသနာ" လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီ အာဇာဒေသနာ တော်တွေကို လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း တော် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှ ပယ်နတ် ခွင့်မရှိတူး။ ပယ်နတ်လို့လဲ မရတူး။ တယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပယ်နတ်ခွင့် ရသလဲ ဆိုရင် ယနေ့ ကထိနိသင်္ကန်းလူဒါန်းကြတဲ့ ကထိနိဒါယကာ ဒါယိကာမ တွေ ပယ်နတ်ခွင့်ရတယ်။

"ဣမံ ကထိနနီဝရံ သံဃဿ ဒေမ" လို့ လူဒါန်းလိုက်တာနဲ့ အလှူခံသံဃာတော်အစွင့်မြတ်တွေမှာ အာနိသင်တရားငါးပါး၊ ဝါ-အပြစ် ငါးပါးမှ ကင်းလွတ်ခွင့် ရသွားကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအလှူကို တစ်နည်း ပြောမယ်ဆိုရင် ဓမ္မဒါန-လို့ ပြောနိုင်တယ်။ သိက္ခာပုဒ်ငါးခု၊ ပညတ်တော် ငါးခုကို လှူခွင့်ရတဲ့အတွက်ကြောင့် ဓမ္မဒါနလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ တရားကို လှူဒါန်းသည်မည်ပါတယ်။

အလှူဒါနတွေထဲမှာ "သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇီနာတိ-အလုံးစုံသော အလှူဒါနတို့တွင် တရားတည်ရာသော အလှူဒါနသည် အမွန်မြတ်ဆုံး

ဖြစ်တယ်"လို့ ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။

ကထိန်သင်္ကန်းလှူဒါန်းခြင်းကြောင့် ဓမ္မဒါနပြုရာလဲရောက်သွား
ပါတယ်။ ဒီလို သိရှိပြီး ဝမ်းမြောက်ကြရမယ် နော်။ ဒီလို အာပတ်တွေကို
သုတ်သင်ပေးနိုင်သော ဒါနဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ဘုရားအစရှိတဲ့ သူတော်
ကောင်းတွေ အထူးဝိသေသပြု ချီးမွမ်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အရတော်ပေစွ

ဒါကြောင့် လှူဒါန်းတဲ့ ဒါယကာ ဒါယိကာမအပေါင်းသူတော်
ကောင်းတွေအနေနဲ့ မိမိတို့သည် ဒီလို ဒါနမျိုးကို ပြုရတဲ့အတွက် သာသနာ
တော်ကြီး ထွန်းလင်းနေခိုက်မှာ လူ့ဘဝလူလာဖြစ်ရတာ အရတော်ပေစွ
အရတော်ပေစွလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရမယ်။

အဟော မေ လာဘာ ဝတ ဗုဒ္ဓသာသနံ နိဿာယ မဟန္တံ
ပုညံ ပသုတံ။

မေ မယာ-ငါသည်၊ အဟော လာဘာ ဝတ-အရတော်ပေစွ
တကား။ ဗုဒ္ဓသာသနံ-ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်မြတ်ကြီးကို၊
နိဿာယ-အမှီပြု၍၊ မဟန္တံ-ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော၊ ပုညံ-ကောင်းမှု
တွေကို၊ ပသုတံ ဝတ-ဆည်းပူးစွမ်းများအပ်ပေစွတကား ။

မိမိတို့သည် ကထိန်ဒါနကို ပြုရခြင်းကြောင့် သံဃာတော်အရှင်
မြတ်တွေ အကျိုးငါးပါးကို ရရှိတယ်။ အာနိသင်ငါးပါး ရရှိတယ်။ ပညတ်
တော်ငါးပါးမှ လွတ်မြောက်သွားကြတယ်။ ဓမ္မဒါနကို ပြုရာရောက်တယ်။

ဒါကြောင့် မိမိတို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို အမှီပြုပြီး
တော့ ယခုလို ထူးမြတ်တဲ့ ကောင်းမှုတွေကို ပြုခွင့်ရတာ သိပ်ပြီးတော့
အရတော်ပေတယ်၊ အရတော်ပေတယ်လို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာတွေ ဖြစ်ကြ
ရမယ် နော်။

အလှူခံများ အကျိုးငါးပါးရပုံ

ရဟန်းတော်တွေ ရရှိသွားကြတဲ့ အကျိုးငါးပါး၊ လွတ်ငြိမ်းခွင့်
ရသွားတဲ့ ပညတ်တော်ငါးပါးက ဘာတွေလဲဆိုတော့ -

၁။ အပန်မကြား။ လိုရာသွား။ ပြစ်ကားမသင့်ပြီ။

မြို့တွင်းရွာတွင်းကို ဆွမ်းစားကြတဲ့အခါ ဆွမ်းစားပင့်တဲ့အိမ်ကနေ အခြား တစ်အိမ်ကို သွားမယ်ဆိုရင် ပန်ကြားပြီးမှ သွားရပါတယ်။ တစ်ပါးပါးကို ပန်ကြားပြီးတော့မှ သွားရပါတယ်။ မပန်ကြားဘဲ သွားရင် အာပတ်သင့်တယ်။ အပြစ်ရောက်ပါတယ်။

ယနေ့ကထိန်သင်္ကန်းကို အလှူခံတဲ့နေ့ကပြေးတော့ တပေါင်းလပြည့် နေ့အထိ ငါးလအတွင်းမှာတော့ မပန်ကြားဘဲ သွားခွင့်ရပါတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ပညတ်တော်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ရသွားတယ်။ ဒါဟာ ကထိန်သင်္ကန်းကို ခံယူတဲ့ အတွက် ရဟန်းတော်တွေ ရရှိသွားတဲ့ အကျိုးတစ်ပါးပါပဲ။

၂၂။ သုံးထည်ထဲမှာ၊ ထားလိုရာ၊ ထားခါသွားနိုင်သည်။

သင်္ကန်းသုံးထည်ကို "တိစိဝရိတ်" လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီ တိစိဝရိတ်ကို ဆောင်တဲ့ နတ်အောင်ရဟန်းဟာ အဲဒီ တိစိဝရိတ်သင်္ကန်းနဲ့ ညဉ့်ကင်းပြီးတော့ နေလို့မရဘူး။ ကင်းကွာပြီးတော့ ဟိုသွား ညအိပ်၊ ဒီသွား ညအိပ် လုပ်ခွင့်မရှိဘူး။

ယနေ့ ကထိန်သင်္ကန်းကို အလှူခံလိုက်တဲ့အခါ ကထိန်အာနိသင်ရတဲ့ အတွက်ကြောင့် ငါးလအတွင်းမှာ ဒီသင်္ကန်းသုံးထည်ကို ထားလိုရာထားပြီး သွားနိုင်တယ်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး သွားနိုင်တယ်။ ညဉ့်ကင်းပြီးနေခွင့် ရသွားတယ်။ ဒါက ဒုတိယမြောက် ပညတ်တော်တစ်ခုက ကင်းလွတ်ခွင့်ရသွားတာပဲပေါ့။ ဒါလဲ အကျိုးတစ်ပါးပါပဲ။ နောက်တခါ-

၂၃။ သင်္ကန်းများစွာ၊ ငါးလမှာ၊ သိမ်းကာထားနိုင်သည်။

သံဃာတော်အရှင်မြတ်များဟာ သင်္ကန်းသပိတ်ခတဲ့ ပရိက္ခရာတွေကို ရှေ့ရင် ဆယ်ရက်အတွင်းမှာ အဓိဋ္ဌာန်တင် ခြိကပ္ပနာပြုထားရပါတယ်။ အသစ် ရလာတဲ့ ပရိက္ခရာတွေကို အဲဒီလို ခြိနည်းထုံးစံအတိုင်း ပြုထားလို့ရင် အာပတ် သင့်ပါတယ်။

ကထိန်သင်္ကန်းကို ခံယူပြီးတဲ့နေ့ကပြေး ငါးလအတွင်း အဓိဋ္ဌာန် ခြိကပ္ပနာ မပြုဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထားခွင့်ရှိသွားတယ်။ ဒီပညတ်တော် တစ်ခုကလည်း ကင်းလွတ်ခွင့်အကျိုးကို ရရှိသွားပါတယ်။ ဒါက တတိယ မြောက် အကျိုးပဲ။ နောက်တစ်ချို့က-

၂၄။ လေးပါးတူပင်၊ ဝိုထီးဆော့စဉ်၊ စားရင်စားနိုင်သည်။

ပိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို နားမလည်တဲ့ ဒါယကာ ဒါယိကစေတုက သံယာတော်-အရှင်မြတ်တွေကို "အရှင်ဘုရား တပည့်တော်အိမ်ကို မနက်စန့်ထမင်းစားကြပါဘုရား၊ မုန့်ပောင်းခါးစား ကြပါဘုရား" လို့ လျှောက်ထားပြီး ပင့်မိတ်ရင် မအပ်သောပင့်မိတ်နည်းလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီလို မအပ်သော ပင့်မိတ်နည်းနဲ့ ပင့်မိတ်တဲ့ ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို သံယာတော်လေးပါး အတူ မစားကောင်းတူး၊ အတူစားရင် အာပတ်သင့်တော့တာပဲ၊ ဘုရားရှင်ပညတ်ထားတဲ့ သိက္ခာပုဒ်အရ အပြစ်သင့်တယ်။

အဲဒီလို အပြစ်သင့်မှဟာ ကထိန်သင်္ကန်းခံယူလို့ ကထိန်အာနိသင်ရတဲ့ နေ့ကစပြီး ငါးလအတွင်းမှာ ကင်းလွတ်ခွင့်ရတယ်။ မအပ်တဲ့ ပင့်မိတ်နည်းနဲ့ ပင့်မိတ်တဲ့ ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို လေးပါးအတူတူ ဘုဉ်းမေးနိုင်သွားတယ်။

ဒါဟာ ပညတ်တော်တစ်ခုက ကင်းလွတ်ခွင့်ရသွားတဲ့ တတိယမြောက် အကျိုးတစ်ခုပဲ။ နောက်ဆုံးအကျိုးက-

၅) သံယာလွခြား၊ ပစ္စည်းများ၊ သူအားသာ ဖြစ်သည်။

ယနေ့ ကထိန်သင်္ကန်းတွေကို အားလုံးစုပေါင်းပြီးတော့ (ဣမံ ကထိနစိဝရံ သံဃဿ ဒေမ) လို့ သံဃာကို ရည်မှန်ပြီး လှူဒါန်းလိုက်ကြတယ်။ အဲဒီ သင်္ကန်းတွေဟာ ဟောဒီ ပန်းဆွေစုံစာသင်တိုက်မှာ ရှိကြတဲ့ ပုရိမဝါမှတော့ သံယာတော်အရှင်မြတ်တွေသာ ပိုင်ဆိုင်ပါတယ်။ ဘေးကကြွလာတဲ့ သံယာတော် အရှင်မြတ်တွေ မပိုင်ဆိုင်ကြဘူး။ ဒီကျောင်းတိုက်ရှိ သံယာတွေနဲ့ပဲ ဆိုင်ပါတယ်။

"သံဃဿ ဒေမ-သံဃာအားလှူပါစေ" ဆိုတဲ့ စကားမှာပါတဲ့ "သံဃာ" အရ ဒီကျောင်းတိုက်က သံယာတွေကိုသာ ယူရတယ်။ ဒီကျောင်းတိုက်က သံယာတွေကိုသာ လှူဒါန်းသည်မည်တယ်။ "အာရာမ သံဃိက" ပေါ့။ အခြားမိုးရိုးလှူဒါန်းတဲ့အဓိနိမှာတော့ ဒီပြင်သံယာတွေလဲပဲ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါတယ်။ ယနေ့လှူဒါန်းကြတဲ့ ကထိန်သင်္ကန်းတွေကတော့ မိမိတို့ လှူဒါန်းရာကျောင်းတိုက်သံယာတွေသာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ဒါ့နောက်ဆုံး ပဉ္စမမြောက်အကျိုးပါပဲ။

အားလုံးပေါင်းလိုက်တော့ သံယာတော်အရှင်မြတ်များဘက်က ရရှိနိုင်တဲ့ အကျိုးငါးပါးပေါ့။

ဒါကြောင့် ကထိနဒါနဟာ သံယာတော်အရှင်မြတ်တွေ အပြစ်သင့်မှုက ကင်းလွတ်ခွင့်ရအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ ဒါနမျိုးပါ။ ဒါကြောင့်လဲ ဘုရားတော် သူတော်တောင်းတွေက အထူးသိသေသပြု ချီးမွမ်းကြတာဖြစ်ပါတယ်။

တပည့်တော်တို့ လှူဒါန်းလိုက်တဲ့ ကထိနဒါနဟာ သံယာတော်အရှင်မြတ်တွေပဲ ရရှိနိုင်၊ ခံစားနိုင်သလားဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ကော့ ဘယ်လိုအကျိုးတွေကို ခံစားနိုင်ပါသလဲဘုရား-လို့ မေးလျှောက်စရာ ဖြစ်လာပါတယ်။

လှူဒါန်းတဲ့ ဒါယကာ ဒါယိကာမတွေလဲ သံယာတော်တွေ အကျိုးရသလို အကျိုးကျေးဇူးတွေ ရရှိနိုင်ပါတယ်။ "ကံတူအကျိုးပေး" ဆိုသလို အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ အကျိုးငါးပါးကို ပြန်လည်ရရှိမှာဖြစ်ပါတယ်။

မ.စတီ. ၂၆၄
၁၂၅၆
၁၂၅၆
၁၂၅၆

အလှူပေးမှုအား အတိုးပေးပါရအံ့

ကထိနိလူရ၊ မြတ်စလ၊ မှတ်ကြပါလေ၊ ငါးမျိုးတွေ။

(၁) မပန်မကြား၊ မခစား၊ လာသွားနိုင်စေ၊ ရပ်တွေတွေ။

ကြေတေးမင်းကြီးဟာ ခရီးသွားမယ်ဆိုရင်မို့ရင် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှ ပန်ကြားစရာမလိုဘူး၊ တိုင်ကြားစရာမလိုဘူး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကိုယ့်သဘောအတိုင်း သွားလာနိုင်တယ်-တဲ့။ အဲဒီ ကြေတေးမင်းကြီးလိုပဲ ကထိနိအလှူရှင်အပေါင်းတွေလဲ ဖြစ်လေရာ ဘဝသံသရာတွေမှာ အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိ၊ အနှစ်အချယ်မရှိဘဲနဲ့ လိုရာဌာနကို သဘောအတိုင်း သွားလာနိုင်တယ်။ အနှောင်အမွှဲကင်းစွာ သွားလာနိုင်တယ်။ ဝီလို ကောင်းကျိုးကို ရရှိမှာဖြစ်တယ်။

အနှောင်အမွှဲကင်းစွာ သွားလာနိုင်ဖို့ဆိုတာလဲ မလွယ်ဘူး။ နောက်ထပ်လို့ ကထိနဒါနရည်ထိကဒါနကို ပြုလုပ်သူသည် အနှောင်အမွှဲကင်းရှင်းစွာ သွားလာနိုင်ပါတယ်-တဲ့။ ရဟန်းတော်များ ရရှိတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးနဲ့ တူစွာ အလှူရှင်များဘက်က ရရှိတဲ့အကျိုးပါပဲ။

(၂) ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ၊ ထားလိုရာ၊ ထားပါလျက်ပေးရန်ကင်းစေ။

မိမိတို့ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ထားရှင်သလိုထား၊ ဘယ်လိုရန် သူမျိုးတွေမှ နောက်ယုက်ချက်ဆီးလို့မရဘူး။

အောက်ကသုဋ္ဌေးကြီးကို ကြည့်ပေါ့၊ သူ့ရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူမှ ဖြုတ်ဆီးလို့ မရခဲ့ဘူး။ အစာစာသတ်မင်းကြီးဖျက်ဆီးတယ်၊ သွားရောက်သိမ်းဆည်းတယ်၊ သိမ်းဆည်းလို့ မရခဲ့ဘူး။ ဒီ သာဓကတွေရှိနေပါတယ်။ အဲဒီလို ဖျက်ဆီးလို့မရနိုင်တာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ရှေးရှေးက ယခုလို ကထိနစီဝရဒါနကောင်းမှုမျိုးတွေကို ပြုလုပ်ခဲ့လို့ပဲ။ ဒါကြောင့် အောက်ကသုဋ္ဌေးကြီးတို့လို မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတွေကို ပြစ်လေရာသံသရာတွေမှာ ရန်သူမျိုးငါးပါး အနောက်အယုက်တွေက ကင်းဝေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါက ဒုတိယအကျိုးပါပဲ။

(၃) ဝတ်စားစားဝတ် လွန်ပြည့်စုံ၊ ကိုယ်လုံကျက်သံဃာလက်လက်ဝေ

အနုစွာမင်းသားကဲ့သို့ အဝတ်အစားတွေ၊ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တွေ ပြည့်စုံတယ်၊ လိုရာတွေ ပြည့်စုံတယ်၊ ဝတ်ချင်တဲ့အဝတ်တွေကို ဝတ်ရတယ်၊ စားချင်တဲ့ အစားအစာတွေကို စားနိုင်တယ်၊ အဝတ်အစားတွေ ပြည့်စုံပြီး ကျက်သရေတိုးမြှင့်ဆိုးတဲ့ အကျိုးကို ရရှိမယ်။ ဒါက တတိယမြောက်ရရှိမယ့်အကျိုးပါ။

(၄) မိစ္ဆာအပင်း ပြစ်မျိုးကင်း၊ သန့်ရှင်းစာရေ ရနိုင်စေ

အစားအစာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဘေးဥပါဒ်တွေ မကျရောက်ဘူး၊ မကြေညက်တဲ့ အစားအစာကို စားလဲ ကြေညက်တယ်၊ သူတစ်ပါးတွေက အဆီပိအတောက်ခပ်ပိ ဘယ်တော့မှ အဆီပိမသင့်ဘူး။ အစားအသောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘေးဥပါဒ်တွေ မကျရောက်နိုင်ဘူး-တုံး၊ ဝိသုဒ္ဓါကျောင်း၊ အမကြီးတို့လို သား၊ သမီး၊ မြေပြင်တွေနဲ့၊ ငွေ၊ ပျော်ရွှင်ရွှင်နေသွားရမယ်။

(၅) စည်းစိမ်မြိုင်မြိုင်၊ လွန်ကြံ့ခိုင်၊ မိုးရိုင့်လှစေ၊ တင့်မြိုးစေ

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးဟာ အထက်တစ်ယူနော၊ အောက်တစ်ယူနော အစိုးရတယ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအမြဲအရံတွေနဲ့ ပြည့်စုံတယ်၊ တျော်စောသတင်းတွေ ပြန့်နှံ့တယ်။ ယခု ကထိနစီဝရဒါနရှင်တွေလဲပဲ သီရိဓမ္မာနသောကမင်းကြီးတို့လို ဘဝသံသရာတွေမှာ တန်ဖိုးကျွံပါဒ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးတရားတွေကို ရရှိစားနိုင်ပါရမယ်။ ဒါက ကထိနစီဝရဒါနကောင်းမှုပြုသူတွေ မိစ္ဆာရမယ့် အကျိုးတွေပါပဲ။

ပေါင်းလိုက်တော့ အကျိုးငါးပါး။ ဒီ အကျိုးတရားတွေကို

အလှပေးခြင်းကို ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရရှိခံစားမှာ ပြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီ ကထိန်သင်္ကန်းလှူဒါန်းရတဲ့ ကောင်းမှုသည် ကောင်းမှုတွေထဲမှာ ဘုရားအစရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ အလှူပေးသောပြုပြီးတော့ နှိုးမွှမ်းတဲ့ ကောင်းမှုမျိုးဖြစ်တယ်။ ဝမ်းမြောက်စရာကောင်းလှတယ်။ ဒီပြင် ကောင်းမှုမျိုးနဲ့ မတူဘူး-တဲ့။ ဒါကြောင့် -

ဘုရားမှာတော့စိန်၊ ကျောင်းမှာတော့သိမ်၊ သင်္ကန်းမှာတော့ကထိန်။

ဒီလို ဆိုရိုးပြုထားကြတယ်။ ဘုရားခေတ်ပုထိုးကို လှူတဲ့နေရာမှာ စိန်ပွားတော်ကို လှူဒါန်းရတဲ့ အလှူဟာ အမြတ်ဆုံးပေလျှ-တဲ့။ သေသနာတော်မှာ ကျောင်းအထောက်အပံ့တွေ လှူဒါန်းတဲ့နေရာမှာ သိမ်ကျောင်းကို လှူဒါန်းရတဲ့အလှူဟာ အမြတ်ဆုံး-တဲ့။ သင်္ကန်းများမှာတော့ ကထိန်သင်္ကန်းကို လှူဒါန်းရတဲ့အလှူဟာ အမြတ်ဆုံးပဲ-တဲ့။ ဒါကြောင့် ကထိန်သင်္ကန်းအလှူသည် မွန်မြတ်တဲ့အလှူဟန်မျိုးဖြစ်တယ်။

ဒီပေပေဒေသနာမိဋ္ဌအကြောင်း

“ဒီပေပေဒေသနာမိဋ္ဌ” အမည်ရှိတဲ့ အမျိုးကောင်းသားတစ်ယောက်မှာ သူမနုဂီရိကျောင်း ကျောင်းထိပ်ခေတ်တစ်ဆူမှာ ပြီးသောအခါပုထိုးတစ်ထည်ကို သင်္ကန်းအဖြစ်ဖြင့် သွားရောက်လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ အမျိုးကောင်းသားဟာ အခြားသော အရာသိုလ်ကံတွေကြောင့် ဥသဒရိကမကောဠ်တွေ အာနိန္ဒာမိတ်တွေ ထင်ပြီးတော့ သေလွန်သွားတယ်။ တယ်ရောက်သွားသလိုဆိုတော့ ဥသဒရိကမကို ရောက်သွားတယ်။

အဲဒီအခါ သူ ဘာတွေကြားရသလဲဆိုတော့၊ မီးတောက်မီးလှုံတွေ တောက်လောင်နေတဲ့ အသံတွေကို ကြားရတယ်။ ဒါနဲ့ တစ်မျှိန်ကတောင်ထိပ်ခေတ်ကို သင်္ကန်းတစ်ထည် လှူဒါန်းခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်းမှုလေးကို သွားပြီး သတိရလိုက်တယ်။ သတိရတာနဲ့ တပြိုင်နက် အဲဒီ ဥသဒရိကမချက်ချင်း လွတ်မြောက်ပြီးတော့ နတ်ဘုံကို ရောက်သွားတယ်။ အဲဒါ ရိုးရိုးသာမန်သင်္ကန်းအဝတ္တလေးပါ။

အမျိုးကောင်းသားတစ်ယောက်အကြောင်း

ကို အတ္တပါ နောက် အမျိုးကောင်းသား တစ်ယောက်ဟာလဲ

Handwritten notes in Burmese script on the right margin, including phrases like 'ကျောင်းမှာတော့သိမ်', 'စိန်ပွားတော်', and 'ဒီပေပေဒေသနာမိဋ္ဌ'.

Handwritten notes at the bottom right corner, including 'ဒီပေပေဒေသနာမိဋ္ဌ' and other illegible text.

သို့ရုံ သားတော်ရဟန်းတစ်ပါးကို သက်န်းတစ်ထည်လှူဒါန်းခဲ့ဖူးတယ်။ သူ့ထံ သေခါနီးမှာ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဥဿဒေရ်ခန်းမှာ သွားဖြစ်တယ်။ ဥဿဒေရ်က မီးလျှံတွေ တောက်လောင်နေတဲ့ အသံတွေကို ကြားလိုက်ရ တယ်ဆိုရင်ပဲ ယခင်က သားတော်ရဟန်းကို သက်န်းလှူဒါန်းခဲ့ဖူးတာကို အမှတ်ရလိုက်တယ်။ အမှတ်ရလိုက်တာနဲ့ တဖြိုင်နက် ဥဿဒေရ်က ချက် ချင်းလွတ်မြောက်ခဲ့ပြီး နတ်ပြည်ကိုရောက်၊ နတ်စည်းစိမ်တွေကို ခံစားသွား ရတယ်။

ဒီသားကတွေကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် ရိုးရိုးသက်န်းအလှူသည်ပင် ယခုလို သုဂတိဘဝရောက်အောင် အကျိုးပေးနိုင်တာဖြစ်လို့ ယနေ့ယခုလို ထူးခြားသော ကထိန်သက်န်းကို လှူဒါန်းရခြင်းကြောင့် ဒါထက် မကသော အကျိုးကျေးဇူးတွေကို ရရှိနိုင်မယ်ဆိုတာ အထူးပြောဖွယ်ရာမလိုတော့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် မိမိတို့ ယနေ့ လှူဒါန်းရတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် အင်မတန်မှ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ ကောင်းမှုမျိုးဖြစ်လို့ ကြီးကျယ်မြင့် မြတ်တဲ့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေကို ရရှိခံစားရမယ်ဆိုတာ သဘောကျ ထားရမယ် နေ။

လို့တ၊ ရ ကောင်းမှုမျိုးဖြစ်

ဗုဒ္ဓကမ္မရွှေစုံစာစု

သေဒေဝမနုဿာနံ ၊ သဗ္ဗကာမဝေါ နိဗ္ဗိ

ယံ ယဒေဝါဘိဗတ္တေန္တိ ၊ သဗ္ဗမေတေန လိစ္ဆတိ။ (ဒုဒ္ဒကပါဌ)

သေ ဒေသာ နိဗ္ဗိ- ဤ ကထိန်ဝရဒါနတည်းဟူသော ကုသိုလ် ရတနာရွှေအိုးကြီးသည်၊ ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူလို၏။ သံဗ္ဗကာမဝေါ- အလုံးစုံသော အလိုဟူသမျှကို ပေးတတ်သော၊ နိဗ္ဗိ-ရတနာရွှေအိုးတည်း။ ယံ ယံ-အကြင်အကြင်လိုလားတောင့်တအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာအကျိုး ကို အသိပတ္တေန္တိ-လိုလားတောင့်တကြကုန်၏။ (တံတံ-ထိုထို တောင့်တ သမျှသော အကျိုးစီးပွားချမ်းသာကို)သဗ္ဗံ စေ-အလုံးစုံကိုသာလျှင်၊ စေတေန- ယနေ့ယခု ကထိန်ဒါနကောင်းမှုသော ကုသိုလ်ဟူသော ဤရတနာရွှေ အိုးကြီးဖြင့်၊ လိစ္ဆတိ-မှန်စွာ ရရှိနိုင်ပါစေသတည်း။

မိမိတို့ လိုလားတောင့်တအပ်သော ကောင်းကျိုးတွေကို ပေးနိုင်တဲ့

အကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကလည်း လူ့မျိုးသားကို လိုချင်လဲ၊ ရတနာပင်၊ နတ်ရွှမ်းသားကို လိုချင်လဲ၊ ရတနာပင်၊ နိဗ္ဗာန်ရွှမ်းသားကို လိုချင်လဲ၊ ရတနာပင်။

အမျိုးသမီးများဆိုရင် ယနေ့လို ကထိန်သင်္ကန်းကို လှူဒါန်းရတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓါဝါဒကွဲကွဲအမျိုးကြီးကိုလိုရင်လို ယုဒကလေးကလေးတွေကို ဆင်ခြန်းနိုင်တယ်။ အဖိုးကိုပုဂ္ဂိုလ်တွေလိုက်တာနဲ့ပဲ မဟာလောကတန်ဆကြီးကို ဆင်ခြန်းနိုင်တယ်။ ရတနာပင်ရွှမ်းတွေနဲ့ နှုတ်ပင်ကြီး ပြုလုပ်ထားတဲ့ တန်ဆာ၊ နှုတ်ပင်ပေါက်ကြားအောင် ပြုလုပ်ချသလိုမျိုးတော့၊ လေးလတ်တံ၊ ပြုလုပ် ရတနာပင်၊ လက်ခံကာ အနီးထပ်ဆီနီလိုက်တယ်။ အဖိုးကို မြင်ကြလို့တော့ တန်ဆာကို ဆင်ခြန်းနိုင်တယ်။

၀၆၆

ဥပမာပေးရတာတွေကို ခြုံငုံပေးရတာတွေမှာ ရုပ်စေ့ဆင်းတော့ လုပ်ပြီးတော့ နောက်ဆုံး အရဟတ္တဖက် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု နိုင်တယ်။

အမျိုးတူကလေးတွေဆိုရင်လဲ "ပေါ့ ဘိက္ခု" အဖြစ်ကို ရရှိနိုင် တယ်။ "ဘိက္ခု - ရဟန်းခံ ပေါ့ - လာလှည့်" နဲ့ပဲ ဥပမာ ချစ်မြတ်နိုး၊ လက် ခံတက်ကို ဆန်တန်ဆာလိုက်တာနဲ့အပြိုင်နဲ့ပဲ လူ့အသွင်ပျောက်ပြီး ယုဒတွေမှာ အပြည့်အစုံနဲ့ ရဟန်းအသွင်ကို ရတနာပင် ဒါ ပေါက်တော့ရဟန်းပင်။

ehi
shin
-> ၀၆၆
၀၆၆
၀၆၆

အမျိုးကောင်းသားတွေဆိုရင် ဒီလို ပေါက်တော့ရဟန်းအဖြစ်ကို ရရှိနိုင်တယ်။ အရဟတ္တဖက် အရဟတ္တဖိုလ်ဆိုတဲ့ ရှမ်းသားတွေကို ရရှိနိုင်တယ်။

ဝမ်းမြောက်မိတောင်းတဲ့ အလှူ လိုတာကို ရရှိနိုင်တဲ့ ရွှေအိုးကြီး နဲ့တူတဲ့ ကောင်းမှုကြီး၊ ရဟန်းအဖွဲ့နဲ့ ဆွယ်ထားတဲ့ ရွှေအိုးကြီးကို မှီခို ဆိုင်းတဲ့သူဟာ တာလို့ချင်သလို၊ လိုချင်တာ ရပြီပေါ့။ ယခုလို ယနေ့ ပြုလုပ်တဲ့ ကထိန်ခံစေရခါနီးကလဲ ရတနာရွှေအိုးကြီးနဲ့တူပါတယ်။ ရတနာ ရွှေအိုးကြီးကို မှီခိုဆိုင်းကြရပြီလို့ပဲ နတ်ကြံရမယ်။ ဒီ ကထိန်ခံခံကောင်းမှု မကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိရာကို တောင်းတာလို့ ရရှိနိုင်ပါတယ်။

နိဗ္ဗာန်တို့သာ ဆုတောင်း

ဒါပေမယ့် လောကီရွှမ်းသားဆိုတာတွေကတော့ အိုနာ၊ သေ ဆိုတဲ့ တေးဒုက္ခတွေက မလွတ်ကင်းနိုင်ဘူးပေါ့။ လောကုတ္တရာရွှမ်းသားရသော အိုနာ၊ သေဒုက္ခတွေက လွတ်မြောက်နိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် လောကုတ္တရာချမ်းသာဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ချစ်ငြိမ်း
 ရာမန် ဖြတ်နိဗ္ဗာန်ကိုသာ တောင့်တကြာ ဒါမှ ဆိုနာသေဒုက္ခတွေက
 လွတ်မြောက်မှာဖြစ်တယ်။ အကောင်းဆုံးသောချမ်းသာ၊ အမှန်ဖြစ်ဆုံး
 သော ချမ်းသာကြီးလဲဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဒီမိတ် ယခု ယခုပြုလုပ်တဲ့ ^{မိတ်} ~~အကောင်းဆုံး~~ ^{အကောင်းဆုံး} ~~အကောင်းဆုံး~~ ^{အကောင်းဆုံး}
 အားလုံးသော လူ့တို့ပြဟာသတ္တဝါတွေကို အမှုအတန်းပေးပေး ^{အကောင်းဆုံး}
 လဲ အာရုံပြု တောင့်တပြီးတော့ ရေခက်ချရအောင်

